

РЕШЕНИЕ

№ 5692

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4931** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата.

Образувано е по жалба на Г. К., депозирана чрез адв. Т., срещу акт от 08. 05. 2022 г., издаден от Инспектор в Национално Т. управление при А., с който е определено заплащането на 20 /двадесет/ броя компенсаторни такси по отношение на лек автомобил с рег. № ОРZ 8518, за което заплащане са издадени фактури № 9470, № 9571, № 9472, № 9473, № 9475, № 9476, № 9477, № 9478, № 9479, № 9480, № 9481, № 9483, № 9484, № 9485, № 9486, № 9487, № 9488, № 9489 и № 9490, всички от дата 08. 05. 2022 г. за нарушения, извършени в периода от 19. 06. 2021 г. до 21. 04. 2022 г. включително.

В жалбата са изложени подробни аргументи за незаконосъобразност на административния акт, като се иска неговата отмяна.

Ответникът, длъжностното лице - инспектор Т. А. С. – инспектор „Контрол и правоприлагане“ – сектор [населено място] към Агенция „Пътна инфраструктура“, Национално Т. управление чрез своя процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е собственик на лек автомобил с гръцки рег. № OPZ8518. На 08. 05. 2022 г. жалбоподателят е спрян в района на [населено място] от инспектор в Национално Т. управление при А. и му съобщено, че поради липса на заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за лекия му автомобил следва да заплати 20 броя компенсаторни такси, представляващи част от глобата му за това нарушение, като в противен случай няма да му бъде разрешено да напусне пределите на Република България. По време на проверката е установено, че за периода от 19. 06. 2021 г. до 21. 04. 2022 г. посоченото ИПС е било засечено от ЕССПТ, както следва:

1. Нарушение № [ЕГН] от 19. 06. 2021 г., път А-4 83+ 554 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
2. Нарушение № [ЕГН] от 21. 08. 2021 г. път А-4 83+ 554 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
3. Нарушение № [ЕГН] от 11. 09. 2021 г., път А-4 83+ 554 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
4. Нарушение № [ЕГН] от 24. 09. 2021 г., път А-4 83+ 554 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
5. Нарушение № [ЕГН] от 26. 09. 2021 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 1 – нарастващ километър, област Х., [населено място].
6. Нарушение № [ЕГН] от 08. 10. 2021 г., път А-4 83+554 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
7. Нарушение № [ЕГН] от 10. 10. 2021 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 1 - нарастващ километър, област Х., [населено място].
8. Нарушение № [ЕГН] от 12. 11. 2021 г., път А-4 83+554 СКТ, посока 2 - намаляващ километър, област Х., [населено място].
9. Нарушение № [ЕГН] от 14. 11. 2021 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 1 – нарастващ километър, област Х., [населено място].
10. Нарушение № [ЕГН] от 28. 11. 2021 г., път А-4 83+554 СКТ, посока 1– нарастващ километър, област Х., [населено място].
11. Нарушение № [ЕГН] от 20. 12. 2021 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 1– нарастващ километър, област Х., [населено място].
12. Нарушение № [ЕГН] от 14. 01. 2022 г., път А-4 89+476 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
13. Нарушение № [ЕГН] от 16. 01. 2022 г., път А-4 62-476 СКТ, посока 1 – нарастващ километър, област Х., [населено място].
14. Нарушение № [ЕГН] от 28. 01. 2022 г., път А-4 83+554 СКТ, посока 2 – намаляващ километър, област Х., [населено място].
15. Нарушение № [ЕГН] от 30. 01. 2022 г., път А-4 62-476 СКТ, посока 1- нарастващ километър, област Х., [населено място].
16. Нарушение № [ЕГН] от 12. 02. 2022 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 2– намаляващ километър, област Х., [населено място].
17. Нарушение № [ЕГН] от 04. 03. 2022 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 2– намаляващ километър, област Х., [населено място].
18. Нарушение № [ЕГН] от 08. 03. 2022 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 1– нарастващ километър, област Х., [населено място].
19. Нарушение № [ЕГН] от 08. 04. 2022 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 2– намаляващ километър, област Х., [населено място].

20. Нарушение № [ЕГН] от 21. 04. 2022 г., път А-4 62+476 СКТ, посока 1– нарастващ километър, област Х., [населено място] .

Предвид това, на 08. 05. 2022 г. жалбоподателят заплатил общо 20 броя компресанторни такси по 70 лева всяка, за което му били издадени фактури, както следва:

1. За нарушение № [ЕГН] от 19. 06. 2021 г. - фактура № 9470/08. 05. 2022 г., реф. № 881600319637.

2. За нарушение №[ЕИК] от 21. 08. 2021 г. - фактура № 9471/08. 05. 2022 г. реф. № 88160031/9638.

3. За нарушение № [ЕГН] от 11. 09. 2021 г. - фактура № 472/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9639.

4. За нарушение № [ЕГН] от 24. 09. 2021 г. - фактура № 9473/08. 05. 2022 г. реф. № 8816031/96,40.

5. За нарушение № [ЕГН] от 26. 09. 2021 г. - Фактура 9474/08. 05. 2022 г., реф. № 881603 1/9641.

6. За нарушение № [ЕГН] от 08. 10. 2021 г. - фактура № 9425/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9642.

7. За нарушение № [ЕГН] от 10. 10. 2021 г. - фактура № 9476/08. 05. 2022 г., реф. № 88160051/943.

8. За нарушение № [ЕГН] от 12. 11. 2021 г. - фактура № 947/08. 05. 2022 г., реф. № 8816003 19644.

9. За нарушение № [ЕГН] от 14. 11. 2021 г. - фактура № 9478/08.05.2022 г., реф. № 88160031/9645.

10. За нарушение № [ЕГН] от 28. 11. 2021 - фактура № 9480/08. 05. 2022 г., реф. № 88160319647.

11. За нарушение № [ЕГН] от 20. 12. 2021 г. - фактура № 9479/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9646.

12. За нарушение № [ЕГН] от 14. 01. 2022 г. - фактура № 9481/08. 05. 2022 г., реф. № 8816003 19648.

13. За нарушение № [ЕГН] от 16. 01. 2022 г - фактура № 9483/08. 05. 2022 г., реф. № 88160319650.

14. За нарушение № [ЕГН] от 28. 01. 2022 г. - фактура № 9488/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9655.

15. За нарушение № [ЕГН] от 30. 01. 2022 г. - фактура № 9487/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9654.

16. За нарушение №[ЕИК] от 12. 02. 2022 г. - фактура № 9484/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9651.

17. За нарушение № [ЕГН] от 04.03.2022 г. - фактура № 9486/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9653.

18. За нарушение № [ЕГН] от 08. 03. 2022 г. - фактура № 9485/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9652.

19. За нарушение № [ЕГН] от 08. 04. 2022 г. - фактура № 9490/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/657.

20. За нарушение № [ЕГН] от 21. 04. 2022 г. - фактура № 9489/08. 05. 2022 г., реф. № 88160031/9656.

Било установено, че така извършените преминавания са регистрирани в ЕССПТ като

нарушения, тъй като съгласно извършената служебна справка в системата за процесното ППС за периода от 19. 06. 2021 г. до 18. 06. 2022 г. , включващ датите на нарушенията, няма заплатена винетна такса.

Видно от приложените по делото доказателства за периода от 19. 06. 2021 г. до 18. 06. 2022 г. е заплатена винетна такса за МПС с рег. № 0PZ8518, държава Гърция. За същия период има неправилно декларирани данни за рег. № 0PZ8518, поради което системата е отчела описаните нарушения, тъй като при описване на рег. номер на автомобила вместо буквата О, е изписана цифрата 0.

Не е спорно, а това се установява и от събраните доказателства, че компенсаторните такси са заплатени.

Компетентността на длъжностното лице, чието волеизявление се оспорва в настоящото производство, се установява от представената по делото Заповед № РД-11-486/20. 04. 2021 г. на Председателя на Агенция „Пътна инфраструктура“, с която поименно са определени служителите на Агенцията, на които са възложени правомощия да осъществяват контрол по заплащането на пътни такси и да извършват свързаните с това действия, като по т. 199 от посочената заповед фигурира името на Т. А. С..

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 140, ал. 1 от АПК срок, доколкото таксите са платени на 08. 05. 2022 г. Волеизявлението на длъжностното лице, предмет на оспорване в настоящото производство, представлява административен акт, като за собственика на ППС, във връзка с което са заплатени компенсаторните такси, е налице правен интерес от неговото обжалване.

Предвид това жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Обществените отношения относно ползването на пътищата са уредени в Закона за пътищата. С разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗП е предвидено, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, а именно: по т. 1 такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7, като заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа; и т. 2 такса за изминато разстояние - Т. такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3, като заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните Т. сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните Т. сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗП е предвидено, че при установено движение по платената пътна мрежа, когато за съответното пътно превозно средство не е заплатена

съответната такса по ал. 1, водачът на пътното превозно средство, неговият собственик или трето лице може да заплати компенсаторна такса, в който случай същият се освобождава от административнонаказателна отговорност. В този случай се освобождават от административнонаказателна отговорност и всички други лица, които могат да носят такава във връзка с конкретното пътнo превозно средство.

При тази правна уредба се налага извод, че чрез закон е определена такса за преминаване на платената пътна мрежа, т.е. правото да се ползва част от пътната мрежа се осъществява след заплащане на конкретна такса. Ползването на платената пътна мрежа без предварително заплащане на определената от закона такса е правонарушение, за което може да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на правонарушителите. Изводът следва от разпоредбата на чл. 179, ал. 3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, съгласно която водач, който управлява пътнo превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.

Компетентни да установяват това нарушение, видно от разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 от ЗДвП са длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, ал. 1 от ЗДвП, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност. С разпоредбата на чл. 167а, ал. 1 от ЗДвП е предвидено, че Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси. В разпоредбата на ал. 2 на същия текст са изброени правомощията на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и тези да спират движещи се моторни превозни средства, да проверяват документите за самоличност на водача, както и всички документи, свързани с управляваното превозно средство; да осъществяват контрол по спазване на задълженията за заплащане на таксите по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата; да предоставят възможност за картово плащане на съответните такси по чл. 10, ал. 2 и чл. 10а, ал. 2 от Закона за пътищата.

В чл. 189е, ал. 2, 3 и 4 от ЗДвП законодателят е предвидил възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащането на т. нар. „компенсаторна такса“. В ал. 2 на този текст е посочено, че при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Съгласно ал. 5 при заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата в срока и при условията на ал. 3 и 4 и след постъпване на сумата по сметката на Агенция "Пътна инфраструктура", нарушителят се освобождава от административнонаказателна отговорност за конкретното нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б. Размерът на компенсаторната такса е установен в Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа.

При така очертаната правна уредба се стига до извода, че при констатирано от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, ал. 1 от ЗДвП, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а от ЗДвП съобразно тяхната компетентност нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б ЗДвП и след като уведомят нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, в случай че нарушителят приеме да заплати такава, длъжностното лице има възможност да не предприеме действия по реализирането на

административнонаказателната отговорност на нарушителя, а да се проведе особено административно производство по чл. 10, ал. 2 от ЗП. Компетентното длъжностно лице следва да установи фактите – вид и характеристики на превозното средство, липса на предварително платена такса за ползване на платената пътна мрежа, ползването на конкретна пътна мрежа и към тях да приложи нормата, определяща размера на таксата. Задължението за заплащане на компенсаторната такса възниква на основание едностранно властническо разпореждане, което е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Именно това волеизявление е предмет на оспорване в настоящото производство.

Съдът приема, че оспореното волеизявление в случая е на компетентно длъжностно лице, чиято компетентност произтича от разпоредбата на чл. 167а ЗДвП и от приложената по делото Заповед №РД-11-486/20. 04. 2021 г. на Председателя на Агенция „Пътна инфраструктура“, с която поименно са определени служителите на Агенцията, на които са възложени правомощия за осъществяват контрол по заплащането на пътни такси и да извършват свързаните с това действия. Следователно същото не е нищожно. Законодателят не е регламентирал изрично изискване за писмена форма на волеизявлението, предвид което съдът приема, че неиздаването му в писмена форма не е нарушение, тъй като е спазена формата по смисъла на чл. 59, ал. 3 от АПК.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Процедурата по издаване на волеизявление от вида на процесното е регламентирана в разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от ЗП и на чл. 189е от ЗДвП. Не се спори, че длъжностното лице, извършило проверката и установило нарушение, е уведомило водача на ППС за възможността да заплати компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 от ЗП, в изпълнение на регламентираното в разпоредбата на чл. 189е, ал. 2 от ЗДвП. За установеното нарушение не се изисква съставяне на нарочен акт, в случай, че нарушителят се възползва от възможността да заплати компенсаторна такса. Доколкото от представените доказателства се установи, че компенсаторните такси са заплатени, за което са издадени представените по делото фактури, съдът приема, че длъжностното лице е установило характеристиките на превозното средство, което е ползвало конкретната пътна мрежа и е определило размера на дължимата в случая такса.

Неоснователно е твърдението в жалбата за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в лишаването на оспорващото лице от възможността за защита в административното производство. Действително, установява се по делото, че жалбоподателят не владее български език. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от АПК лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг, посочен от тях, език. В тези случаи се назначава преводач. Устният превод може да се извършва чрез видеоконференция.

Вярно е, че в конкретния случай не е бил назначен преводач на лицето, но от показанията на свидетеля Б. И. се установява, че жалбоподателят е бил уведомен на разбираем за него език поради каква причина е спрял за проверка и в какво се състои неговото нарушение. Липсата на назначен преводач в конкретното производство не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не би

променило решението на административния орган. Съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т. е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос. В тази насока е и Решение № 4125/ 03. 05. 2022 г. по адм. дело № 757/2022 г. на ВАС. В случая тези признаци не са налице, тъй като заплащането на компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата представлява доброволен акт, което заплащане е благоприятна предпоставка за освобождаване от административнонаказателна отговорност. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е разбрал за какво именно нарушение е спрял, след което доброволно е заплатил компенсаторните такси. В случай че същият не е разбрал за какво именно нарушение е спрял, каквито твърдения се излагат в жалбата, е могъл да не предприема каквито и да било действия при неговото спиране от служителите на Националното Т. управление и да не заплаща компенсаторната такса, а да изчака образуването на административнонаказателно производство по ЗАНН.

Поради това съдът приема, че в конкретния случай неосигуряването на преводач на жалбоподателя не е пречило правото му да разбере за какво именно нарушение е спрял, като същевременно осигуряването на преводач на лицето не би променило по какъвто и да било начин резултата от проведеното административно производство. Не са ограничени по какъвто и да било начин правата му, предвид съществуващата алтернативна възможност за образуване срещу него на административнонаказателно производство за извършени 20 /двадесет/ нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, за всяко от които лицето може да бъде санкционирано в размер на 300 лева, която възможност обаче е преклудирана с налагането на процесните компенсаторни такси.

Предвид това съдът приема, че не са налице отменителни основания и по чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспореният акт е материално законосъобразен и издаден в съответствие с целта на закона. Преценката на законосъобразността се свежда до това дали за издателя на акта са били налице материалноправните предпоставки за неговото издаване.

Предпоставка за заплащане на компенсаторна такса е визирана в разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗП, според която такава може да бъде заплатена при установено движение на МПС по платената пътна мрежа, когато за съответното пътно превозно средство не е заплатена съответната такса по ал. 1 на същия текст. Според разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7; заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа;

Процесното ППС се е движило по платената пътна мрежа и същото има

характеристиките на ППС по чл. 10, ал. 7 от ЗП - обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона, което има най-малко четири колела и е предназначено за превоз на пътници, което се установи от предствения по делото талон на пътното превозно средство. Следователно за преминаване по платената пътна мрежа за същото се дължи заплащане на такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП.

По делото няма спор, че наказаното лице е управлявало на посочените дати моторно превозно средство по път, за използването на който се дължи винетна такса. Безспорно е установено и че заплатена винетна такса, като е допусната грешка при деклариране на регистрационния номер на автомобила. Съгласно чл. 10а, ал. 3 от ЗП винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му.

Съгласно чл. 10а, ал. 3а от ЗП отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е на собственика или на ползвателя му. При неправилно декларирани данни се приема, че за пътното превозно средство не е заплатена винетна такса.

Безспорно се установи, че при въвеждане на данните на автомобила при заплащане на винетна такса е допусната грешка при изписване на регистрационния номер, а именно вместо буква О е посочена цифра 0. Поради това в съответствие с разпоредбата на чл. 10а, ал. 3а ЗП се приема, че за пътното превозно средство не е заплатена винетна такса, т.е. налице са посочените като извършени нарушения. Отговорността в този случай е за собственика на автомобила, който е въвел грешно данните на автомобила.

В тази хипотеза разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗП предоставя право на водача на пътното превозно средство, неговият собственик или трето лице да заплати компенсаторна такса, в който случай, както и всички други лица, които могат да носят такава във връзка с конкретното пътно превозно средство, се освобождават от административнонаказателна отговорност. След като в случая компенсаторни такси са заплатени, лицето се е възползвало от тази законова възможност. Дължимата компенсаторна такса за всяко едно от извършените нарушения правилно е определена от ответника, предвид характеристиките на процесното МПС. Съгласно чл. 26, ал. 1 от Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа е в размер на 70 лева за ППС от категория 3, кактовто е процесният случай - моторно превозно средства, предназначено за превоз на пътници и товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че липсват основания по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на волеизявлението за заплащане на компенсаторни такси по чл. 10, ал. 2 от ЗП, които са определени във фиксирания размер по чл. 26, ал. 1 от Тарифата по чл. 10, ал. 6 от ЗП.

Предвид изхода от спора искането на процесуалния представител на

ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. При определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника – юрисконсулт и броя на проведените съдебни заседания, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. К., депозирана чрез адв. Т., срещу акт от 08. 05. 2022 г., издаден от Инспектор в Национално Т. управление при А., с който е определено заплащането на 20 /двадесет/ броя компенсаторни такси по отношение на лек автомобил с рег. № OPZ 8518 с фактури № 9470, № 9571, № 9472, № 9473, № 9475, № 9476, № 9477, № 9478, № 9479, № 9480, № 9481, № 9483, № 9484, № 9485, № 9486, № 9487, № 9488, № 9489 и № 9490, всички от дата 08. 05. 2022 г. за нарушения, извършени в периода от 19. 06. 2021 г. до 21. 04. 2022 г. включително.

ОСЪЖДА Г. К. да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: